

ἐκείνων τῶν ἀσυνείδητων ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἀγράμματος λαοῦ. Γιατί, ἀπὸ τὸ αἷμα αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὰ ἐρείπια ἴσως τῆς ἀρχούσης σήμερα τάξης θὰ φυτρώσῃ νέα ζωὴ γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Τῇ ζωῇ αὐτῇ τῆς πνευματικῆς ἀμύλλας καὶ τοῦ τίμιου συναγωνισμοῦ τὴν ποθῶ καὶ τὴν ὀνειρεύομαι, καὶ γι' αὐτὸ εὐχομαι, ποθῶ καὶ ἐλπίζω ἡ κοινωνιστικὴ ἰδέα νὰ καταχτήσῃ γλήγορα τὸν ἀδύνατο λαὸ τῆς Ἑλλάδας. Εὐχομαι καὶ ἐλπίζω, ἡ στρατιωτικὴ Ἐπανάστασις νὰ εἶναι τὸ προοίμιον τῆς κοινωνικῆς Ἐπανάστασης.

Λευφία.

ΑΡ. ΠΟΥΛΗΜΕΝΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

„ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΦΘΙΣΗ“

Μ' αὐτὸ τὸν τίτλο φάνηκε ἐδῶ καὶ λίγες μέρες ἓνα μικρὸ βιβλίον ἀπὸ καμιά ἐξηνταριὰ σελίδες, γραμμένον γιὰ τὸ λαὸ ἀπὸ τὸ γιάτρο κ. Ἀναστ. Ἀραβαντινός. Οἱ διάφοροι ἐπιστήμονες ποὺ μᾶς συνήθισαν ἴσαμε τώρα μονάχα μὲ τὴ βαρεῖα ἐγωϊστικὴ τους ἐργασία, δὲ θὰ ἔκαναν κακὰ νὰ μελετήσουν τὸ βιβλίον αὐτὸ καὶ νὰ προσπαθῶσιν νὰ πάρουν παράδειγμα πῶς θὰ μπορούσαν νὰ φωτίσουν τὸ λαὸ στὰ λογικὰ λογικὰ ζητήματα τῆς πρώτης ἀνάγκης, σὰν τὸ ζήτημα π. χ. τῆς υγείας.

Στὸν πρόλογόν του ὁ κ. Ἀραβαντινός μᾶς λέει αὐτὰ τὰ σωστὰ λόγια: «Γνώσεις παρεχόμεναι εἰς τὸν λαὸν πρέπει νὰ παρέχωνται καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ, ἂν ἐπιδιώκεται πραγματικῶς ἡ εὐρεῖα διὰ δόσεις αὐτῶν. Πᾶς Ἕλλην πρέπει νὰ ἐννοῇ ἄνευ ξένης βοήθειας πᾶσαν φράσιν, νὰ μὴ παρανοῇ οὐδεμίαν λέξιν. Ὅχι μόνον δὲ πρέπει νὰ ἐννοῇ ἀκόπως, ἀλλὰ καὶ νὰ αἰσθάνεται ὅσα ἀναγινώσκει ἢ ἀκούει ἀναγινώσκοντα».

Δυστυχῶς ὅμως ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀκολούθησε τίς σωστὲς τοῦ αὐτοῦ σκέψεις. Ὁ ἴδιος μᾶς λέει τὸ γιάτρο: «Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς γλώσσης ὑπάρχουν τοιαῦτα προλήψεις καὶ τοιαῦτα πάθη, ὥστε οὐχὶ σπανίως ἡ οὐσία θυσιάζεται εἰς τὴν μορφήν, τὸ βιβλίον δὲν ἀναγινώσκεται διότι ἡ γλῶσσα δὲν ἀρέσκει». Ἐξέχασε ὅμως νὰ προστίσῃ πῶς δὲν ἀρέσκει ἡ γλῶσσα, ὅχι στὸ λαὸ ποὺ τὴ μιλεῖ, μὰ στοὺς διάφορους λογιώτατους ποὺ εἶναι χωμένοι στὴν κοινωνία καὶ τῆς ρουφᾶνε τὸ αἷμα ἀπ' ὅλες τίς μεριές. Αὐτοὺς λοιπὸν φοβήθηκε ὁ συγγραφεὺς. Φοβήθηκε μήπως τὸν ἐπὶ πῶς «μαλλιαρό». Μὰ ἐνὸς ἐπιστήμονος τῆς ἀξίας καὶ τῆς λεύτερης σκέψης τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ, ἔπρεπε νὰ δώσῃ προσοχὴ στὴν πρόληψιν; Καλήτερα δὲ θὰ εἶταν νὰ τὴ σπάσῃ ἡρωϊκᾶ ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων;

Σὲ κάθε γραμμὴ τῆς μιζοκαθαρεύουσας τοῦ μι-

κλίσου τοῦ στοῦ ξέχυμα καὶ στὴν ἰδεολογία, ἔρχονταί στὸ φῶς μακρολογίες, σὰν τὸ «Γυρισμός», σὰν τοὺς «Ἵμνους καὶ τοὺς θυμούς», σὰν τοὺς περσότερους ἀπὸ τοὺς Ἀδύους τοῦ «Δωδεκάλογου τοῦ Γύφτου». Ἐτοὶ ἀκόμα ἀπὸ τὴν ὑπερτίμωσιν ποὺ κάνει τῆς ἰδέας στὴν ποίησιν, ἀπὸ τὴν παρανόησιν, ποὺ μοῦ φαίνεται πῶς κάνει, νομίζοντας πῶς ἀνώτερος ποιητὴς εἶναι ὁ «φιλόσοφος ποιητὴς» καὶ ὅχι ὁ δυνατὸς κ' εἰλικρινὴς ποιητὴς καὶ ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸ τοῦ ζήλου νὰ φανεῖ καὶ ὁ ἴδιος τέτιος, ξεπέφτει εὐκολὰ σ' εὐκολὴ φιλοσοφία, συγχύζει κάπως τὴν καθαυτὴν ἰδέαν μὲ τὴ σῶναι καὶ καλὰ ζήτησι τῆς ἰδέας καὶ καταντᾷ ἀντὶ ὁ σκοπὸς τῆς τέχνης τοῦ νὰ εἶναι νὰ ὑποτάξῃ σὲ ποιητικὴ μορφή τὴν καθαυτὴν ἰδέαν του, νὰ ἔχῃ ἔγνια τοῦ περσότερου νὰ κυνηγᾷ κάπιο εἰδωλὸ τῆς ἀφαιρέμενης, νὰ κράζει, νὰ τραγουδᾷ, νὰ τῆς ὑμνολογεῖ τῶνομα περσότερο, τὸν ἴσκιον, μὴν καταφέροντας μὲ ὅλα αὐτὰ τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ κάνει ἄχαρη καὶ ψυχρὴ τὴν ποίησίν του, ρηχὴ καὶ κρύα τὴ φιλοσοφία του, λόγια καὶ σταχυολογημένη ἀπ' τὰ βιβλία τῆ σκέψης του, ξερὴ πληθωρικὴ πρᾶταξιν ὀνομάτων, λέξεων ποὺ σημαίνουν ἐννοιες, δίχως νὰ δίνουν καὶ τὴ ζωαντὴ εἰκόνα τους, μ' ἓνα λόγο νὰ μᾶς δίνει κρύα φιλολογία ἐκεῖ ποὺ θέλει νὰ μᾶς δώσει ποίησιν ἰδεολογική.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΡΑΧΜΑΙ 1,000,000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἐκάστην κλήρωσιν ἐκδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας . . . 400,000 παρέχοντα κέρδη εἰς 2,290 γραμμάτια ἀξίας δραχ. 200,000. Διὰ τὴν κλήρωσιν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1910 ἐξεδόθησαν ὑπ' αὐξοντα ἀριθμ. 1 25,000 ΑΚΕΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος τιμώμενα ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΔΡΑΧΜΙΝ καὶ ὑπ' αὐξοντα 25,001, 100,000. ΤΕΤΑΡΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ τιμώμενα ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ καὶ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Κέρδη ἐκάστης κληρώσεως

1	ἐξ	80,000	80,000
1	ἐξ	20,000	20,002
2	ἀπὸ	2,500	5,000
6	ἀπὸ	1,000	6,000
15	ἀπὸ	400	6,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1950	ἀπὸ	40	78,000
2000			200,000

Ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τῇ 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου), 1910, ἡ δευτέρα τῇ 25 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1910, ἡ τρίτη τῇ 27 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1910, ἡ τετάρτη τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1910 καὶ ἡ πέμπτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1910 (31 Ἰανουαρίου 1911).

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης

Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

κροῦ βιβλίου, φαίνεται ἡ δυσκολία τοῦ συγγραφέα, ἡ προσπάθειά του νὰ γράψῃ ἀπλούστερα. Μὰ τὸ ἀπλούστερον αὐτὸ ἴσα ἴσα εἶναι ὁ τρανὸς βράχος ποὺ σπάει τὸ κράδι τῆς καλῆς θέλησιν. Ἀς ἀντιζητήσῃ τὸ κείμενον τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ἀραβαντινοῦ μὲ τὴ «Ματιά» τοῦ Ἀδάμου καὶ τότες θὰ φανῇ ἡ διαφορὰ. Τί τάξιν, τί φρεσκάδα, τί ποίησιν, ποὺ κλείνει μέσα τῆς ἡ κανονικῆς δημοτικῆς γλώσσας, καὶ στὰ ἐπιστημονικὰ τὰ ξερά ἀκόμα θέματα.

Ἐλπίζουμε πῶς ὁ κ. Ἀραβαντινός θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ἔργο του μὲ τὴν παλληνηκρίαν καὶ θέρημ ποὺ τοῦ ἀξίζει καὶ θὰ δώσῃ καὶ ἄλλα βιβλιαράκια σὰν καὶ αὐτὸ ποὺ ἡ οὐσία του εἶναι ἀληθινὰ πολυτιμὴ γιὰ τὸν τόπον μας.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ

ΤΑ ΣΑΒΑΤΟΒΡΑΔΙΑ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ.

Ὁ κ. Ἀργύρης Κόρκας μᾶς διάβασε τὸ περσμένον Σαβατόβραδον τὴν «Πεντάμορφή» του. Ἡ Πεντάμορφη, ποὺ πέθανε μόλις βρέθηκε στὴ γῆς ἓνας μοναχὰ ποὺ νὰ τὴν πεῖ ἄσκησις, εἶναι ἓνα ὁμορφὸ καὶ καλογραμμένον παραμυθάκι ποὺ μᾶς συγκίνησε ἀρκετὰ ὅλους ποὺ τὰκούσαμε.

Τὸ ἴδιο βράδι ἤρθε στὸ γραφεῖόν μας καὶ ὁ Σμυρνιὸς λόγιος κ. Βασιλακάκης καὶ μᾶς εἶπε τόσα ὁμορφα καὶ διασκεδαστικὰ πράγματα. Ὁ κ. Βασιλακάκης ἔχει τὸ μεγάλο χάρισμα νὰ μιλεῖ μὲ μιὰ ξεχωριστὴ χάριν ποὺ μεταμορφώνει καὶ τὴν πιὸ κοινὴ κουβέντα του σὲ φιλολογικὴ, νὰ πεῖς, διὰ λέξιν.

Τὸ ἐρχάμενον Σαβατόβραδον (6 τοῦ Μάρτη) ἡ νέα ποιήτρια Λιλίκα Μπέτσινα θὰ μᾶς ἀπαγγεῖλαι μερικὰ ἀπὸ τὰ «Τραγούδια κόρης» ποὺ θὰ βγάλῃ σὲ λίγο σὲ βιβλίον.

ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Γιομάτο τὸ Βασιλικὸ θέατρο τὴν Τετάρτη βράδι ποὺ παίχτηκε ὁ Σαντεκλέρ τοῦ Ροσσίνι. Κ' ἔπειτα βρῆσκοντο μερικοὶ ζευζέχες νὰ λένε πῶς οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ὑποστηρίζουν τὸ Ἑλληνικὸ θέατρο.

— Ἀκούσαμε καὶ αὐτό, τὸ ἀκόμα παραξενώτερον: Πρέπει μὲ κάθε τρόπο νὰ κάμουμε τοὺς Φραντζέσκους νάγαπήσουν τὰ Ἑλληνικὰ δράματα γιὰ νὰ τὰ στέλνουμε νὰ παίζονται στὸ Παρίσι, ἀφοῦ ἐδῶ δὲ βρῆσκουν θεατὴς.

— Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Συναδινού γιὰ τὸ Ὡδεῖο ἔμεινε γιὰ τὸ φύλλον τῆς ἄλλης Κεριακῆς.

— Ὁ Γάλλος ποιητὴς κ. Pierre Baudry τύπωσε σὲ βιβλίον τὸ Ἀ τῆς Ὀδύσσειας ποὺ τὸ μετέφρασε σὲ στίχους Γαλλικοῦ. Ἡ μετάφρασις πουλιέται μιὰ δραχμὴ.

— Στὸ ξώφυλλον τοῦ βιβλίου διαβάζουμε πῶς ὁ κ. Baudry ἔχει μεταφράσει σὲ στίχους καὶ ἔτοιμα γιὰ τύπωμα τοὺς «Ἰαμβοὺς καὶ ἀνάπαιστους», τὸ «Τραγούδι τοῦ Ἡλίου», τίς «Ἑκατὸ φωνές», τίς «Ἀλυσίδες» καὶ ἄλλα ποιήματα τοῦ κ. Κωστῆ Παλαμά.

— Γιὰ τὴ «Φοιτητικὴ Συντροφία» γράφανε ἴσαμε τὴν ὥρα (κ' ἔχει ὁ Θεὸς ἀκόμα!) τρεῖς Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες: Τὸ «Σκρίπ» τῆς Πέμπτης ἓνα γλυκανάλατο χρονογράφημα, οἱ «Καίροι» τῆς Τετάρτης ἓνα παραγραφμὴ μὲ τὴν παρατήρησιν αὐτὸ τὸ λέγουσιν φοιτηταὶ καὶ πρῶτος ποὺ ὑπογράφεται εἶναι ὁ κ. Φίλιππος Δραγούμης υἱὸς τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ ἡ «Ἐσπερινή» τῆς Τετάρτης ποὺ ἀφοῦ δημοσιεύει ἀλάκαιρα τὸ Καταστατικὸν προτείνει πῶς πρέπει νὰ ἀποβληθῶν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον οἱ φοιτηταὶ τῆς Φιλολογίας ποὺ τὸ ὑπογράφανε! Ν' ἀποβληθῶν λοιπὸν ἄσοῦ ἔτσι θὰ σωθεῖ τὸ ἔθνος.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Α. Σταμ. στὴ Λευφία. Λάβετε τὴ συντροφὴ κ' εὐχαριστοῦμε. Δὲν ἔχεις δικίον. Μὲς ἔγραψες νὰ ξαναρχίσουμε νὰ στέλνουμε τὸ φύλλον στίς 27.10.09 καὶ ἀπὸ τότες σοῦ στέλνεται ταχτικά.—κ. Σπ. Παρ. στὴν Κέρκυρα. Τὸ λάβαμε καὶ σ' εὐχαριστοῦμε. Θὰ δημοσιευτεῖ.—Στὴν Ε. Ε. Σχολείων στὸ Γοπέσι. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα σας. Τὸ φύλλον, ὅπως καὶ πέρσι, θὰ σᾶς στέλνεται καὶ φέτος ταχτικά.—κ. Μ. Π. Σ' εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα. Οἱ στίχοι δὲν εἶναι ἄσκημοι, μὰ θέλουμε περσότερο δούλεμα. Δοκίμασε.

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ (μὲ εἰκόνες τοῦ κ. Ν. Λύτρα).

—Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑΣ (μὲ εἰκόνες τῆς Κας Σοφίας Λασκαρίδου).

Τυπώθηκε στὴ Λόντρα, σὲ διαδεχτὸ χαρτὶ καὶ εἶναι καλλιτεχνικὰ δεμένο. Πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἐστίας» δρ. 3,50.

ΠΕΤΡΟΥ ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗ

Η „ΔΗΚΥΘΟΣ“

(Δραχμὲς 3)

Πουλιέται στὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ στὴν κυρία

ΕΥΣΤΑΘΙΑ Δ. ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗ

Πλατεῖα Κυριακοῦ, Ἀθήνα